

Månedens salme – oktober 2023: 846 – To tusind år blev skjult i mørket

Tekst: Gustav Biering, 1993 / Melodi: Willy Egmose

Salmen spændes ud mellem en række kontrastfyldte modsætningspar: Tidens mørke oplyses af lyset fra kalken, og selvom der er gået to tusind år, så er vi her, og Herren er os stadig nær (v. 1).

Trods megen ondskab, tager Herren imod os ved sit bord (v. 2).

Ethvert nu bliver til evighed (v. 4)

Der er flere steder hvor det således slås fast, at der bygges bro mellem fortiden og gudstjenestens nu: Der er gået to tusind år, men noget binder os sammen med begivenhederne dengang, nemlig kalken, der er gået fra hånd til hånd (v. 1).

At vi kommer til nadverbordet som en broget skare (v. 2), rummer dels en forbindelse til discipelskaren skærtorsdag, der også var en sammensat flok; men det er også blot en konstatering af den kirkelige virkelighed søndag efter søndag, som ofte er illustreret ved det faktum, at man i Folkekirken kan opleve altergang, hvor både Dronningen, konfirmanden og den hjemløse knæler ved samme bord. Det er en stærk pointe!

Vi kommer (v. 4), når han indbyder os til måltidet, og der oplever vi, at når vi kommer til ham, så bøjer han sig til støvet - ikke blot som en fortidig begivenhed, men i gudstjenestens her og nu.

Sidste vers begynder med et let ændret citat fra nadverindstiftelsen: "Gør dette; gør det til mit minde". Det er denne opfordring, vi følger, når vi holder nadver: "Vi kommer, Herre, som du bød". Det sker ikke på eget initiativ, men fordi han har grebet vores hænder og valgt at møde os på trods af "kors og død".

1. To tusind år blev skjult i mørket,
men kalken gik fra hånd til hånd
og lyste over nadverbordet,
fra slægt til slægt et ubrudt bånd.
To tusind år – nu er vi her,
men Herren er os lige nær.
2. Her kommer vi, en broget skare
med fejl og fald som dine tolv,
for engang brændte vore hjerter,
nu ligger asken sort og kold.
Trods vold og terror, krig og mord
ta'r du imod os ved dit bord.
3. Et skrig af smerte over verden,
et råb i afmagts dybe nat,

et Golgata til alle tider,
det er det stempel, vi har sat,
nu kaster vi os for din fod,
vi krævede dit liv, dit blod.

4. Gør dette, gør det til dit minde –
vi kommer, Herre, som du bød,
du som har grebet vore hænder,
du møder os trods kors og død
og bøjer dig til støvet ned,
gør dette nu til evighed.